

Nr 617

Av herr **Wikner**, om slopande av vissa bestämmelser angående jakt med användande av hund.

Enligt nya jaktstadgan som trädde i kraft den 1 januari 1968 föreskrives i 12 § 4 mom., följande:

»Hund får ej användas vid jakt efter hare enligt 18 § 1 mom. eller för jakt efter hornbärande råbock under tid när särskild sådan jakt är tillåten.»

Bestämmelserna i denna del av jaktstadgans 12 § kan leda till att en jägare blir oförvållat åtalad och straffas för överträdelse av jaktstadgans bestämmelser.

Exempel: Det kan inträffa att man vid jakt som påtalas i 12 § 4 mom. går och sätter sig på ett pass och får se ett rådjur komma fram på lämpligt skotthåll, och så skjuter man rådjuret. Då det gått fem—tio minuter kommer en hund som inte jägaren vet om i rådjurets spår. Strax därefter kan två personer som hört skotten komma och se både jägaren, rådjuret och hunden. Hunden försvinner. Jägaren anmäles och blir åtalad och kan i värsta fall straffas för överträdelse av jaktstadgan.

Lagbestämmelser som kan leda till att en laglydig viltjägare riskerar att oförskyllt bli utsatt för straffpåföljd strider mot demokratiska rättsregler och bör därför sättas ur kraft.

4:e mom. i jaktstadgans 12 § bör därför tagas bort.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om att jaktstadgans 12 § 4:e mom. i sin helhet tagas bort.

Stockholm den 26 januari 1968

V. Wikner (s)